

Vývoj technické harmonizace v České republice a Evropské unii

Ing. Milan Badal

Český institut pro akreditaci, o.p.s., badalm@cai.cz

Přijato: 4. 4. 2011, recenzováno: 13. 4. a 17. 4. 2011

Abstrakt

Článek hodnotí vývoj technické harmonizace v podmínkách členství České republiky v Evropské unii a při zavedení změnovaných harmonizovaných evropských přístupů, zejména směrnic nového přístupu a vydaných dokumentů nového legislativního rámce EU (NLF - *New Legislation Frame*). Technická harmonizace je jedním z klíčových nástrojů budování společného vnitřního trhu se zbožím. Harmonizace jednotlivých specifikací výrobků a služeb odbourává v rámci EU technické překážky obchodu mezi členskými státy. Zboží a služby, jež splňují požadované parametry, se mohou volně pohybovat v rámci vnitřního trhu, což znamená přístup podniků na celý trh EU, zjednodušení postupů a snížení nákladů při současném zajištění technické interoperability a vysoké úrovně bezpečnosti.

Development of technical harmonization in the Czech Republic and the European Union

The paper deals with the development of technical harmonization under the conditions of the Czech Republic's membership of the European Union and during the implementation of changed harmonized European approaches, in particular the New Approach Directives and issued documents of the New Legislation Frame of the EU. Technical harmonization is one of the key tools of building the single market of goods. Harmonization of individual specifications of products and services eliminates technical barriers to the trade between the EU member states. The products and services meeting the required parameters can freely move within the single market, which secures the access of companies to the entire EU market, simplification of procedures and reduction of costs, and at the same time, technical interoperability and high level of safety.

Entwicklung der technischen Harmonisierung in der Tschechischen Republik und Europäischen Union

Der Artikel bewertet die Entwicklung der technischen Harmonisierung unter Mitgliedschaftsbedingungen der Tschechischen Republik in der Europäischen Union und unter Einführung von veränderten harmonisierten europäischen Ansätzen, vor allem von Richtlinien des neuen Ansatzes und der herausgegebenen Dokumenten des neuen legislativen EU-Rahmens (NLF - *New Legislation Frame*). Die technische Harmonisierung ist ein der Schlüsselinstrumenten für Ausbau des gemeinsamen Binnenmarktes für Güter. Die Harmonisierung der einzelnen Produkt- und Leistungsspezifizierungen beseitigt im EU-Rahmen technische Hindernisse des Handels zwischen den Mitgliedstaaten. Die Güter und Leistungen, die geforderten Parameter erfüllen, können sich am Binnenmarkt frei bewegen, das bedeutet ein Zugang der Unternehmen zu dem ganzen EU-Markt, eine Vereinfachung der Abläufe und eine Kostensenkung, wobei gleichzeitig technische Interoperabilität und hohes Sicherheitsniveau gesichert ist.

Klíčová slova: technická harmonizace, metrologie, akreditace, notifikace, dozor nad trhem.

Keywords: technical harmonization, metrology, accreditation, notification, market surveillance.

1 Úvod

Článek je zaměřen na zhodnocení vývoje technické harmonizace v podmínkách členství České republiky v Evropské unii (EU) a při zavedení změnovaných harmonizovaných evropských přístupů, zejména směrnic nového přístupu a vydaných dokumentů nového legislativního rámce EU (NLF - *New Legislation Frame*).

2 Technická harmonizace

Technická harmonizace je jedním z klíčových nástrojů budování společného vnitřního trhu se zbožím a službami. Harmonizace jednotlivých specifikací výrobků a služeb odbourává v rámci EU technické překážky obchodu mezi členskými státy. Zboží a služby, jež splňují požadované parametry, se mohou volně pohybovat v rámci vnitřního trhu, což znamená přístup podniků na celý trh EU, zjednodušení postupů a snížení nákladů při současném zajištění technické interoperability a vysoké úrovně bezpečnosti.

Základními prvky, které ovlivňují úroveň technické harmonizace jsou:

- technická normalizace,
- metrologie,
- akreditace,
- notifikace orgánů posuzování shody,
- dozor nad trhem.

Technická normalizace

se zabývá tvorbou norem, což jsou dokumenty vytvořené na základě dohody a schválené uznaným orgánem, který poskytuje na běžné a opakované používání pravidla a usměrnění (návodů nebo charakteristiky) pro činnosti nebo jejich výsledky tak, aby bylo dosaženo optimálního stupně uspořádání v dané souvislosti.

Evropa, nebo konkrétněji EU, se vyvíjí jako jeden z největších jednotných trhů ve světě. Státy, které ji tvoří, jsou majoritně vyspělými průmyslovými zeměmi s tradicí regulace a technické normalizace. Proces vytváření jednotného trhu zahrnuje nejen vytvoření nových orgánů, nástrojů, procesů a postupů, nýbrž i nahrazení zavedených a akceptovaných národních procesů a postupů. Pro obchodování v rámci jednotného trhu je proto nutné vypracovat společné a pro všechny přijatelné

předpisy a normy. Tohoto cíle musí být dosaženo, aniž by došlo k rozložení jednotlivých ekonomik, a při dobrovolné spolupráci hlavních zájmových skupin. Jedná se o velký a dlouhodobý úkol, který fakticky začal se zaváděním směrnic „nového přístupu“ [1]. Evropské normy tvoří podstatnou část nového přístupu ke směrnicím tím, že obsahují technické podrobnosti ke každé směrnici. Ačkoliv normy jsou dobrovolné, výrobci, kteří je splňují, si mohou být jisti, že splňují základní požadavky směrnice. Evropské normy rovněž reprezentují přístup „nejlepší praxe“. V praxi politika nového přístupu ke směrnicím na výrobky znamená, že mimo harmonizovaných norem každý členský stát EU musí zavést národní legislativu splňující cíle směrnice. V České republice zabezpečuje uvedené činnosti Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

Metrologie

je vědní a technická disciplína vycházející původně z fyziky a zahrnující všechny poznatky a činnosti z oblasti měření. V současné době plně zahrnuje kromě veličin fyzikálních i veličiny chemické, biologické a technické. Měření některé veličiny je určení její hodnoty ve zvolených jednotkách s příslušnou nejistotou měření. K měření se používají měřicí prostředky, které se obecně dělí na etalony, měřidla, referenční materiály a pomocná měřicí zařízení [2]. V České republice zabezpečuje tyto činnosti Český metrologický institut [3].

Akreditace

je oficiální uznání, že subjekt akreditace je způsobilý provádět specifické činnosti (zkoušky, kalibrace, certifikace, inspekce atd.) podle kritérií specifikovaných v normách využívaných pro akreditaci. Akreditace je systém vytvořený pod záštitou správních orgánů s cílem poskytovat nezávislé posudky na základě přijatých mezinárodních, popř. regionálních (např. evropských) norem. Akreditace je, v zájmu své úplné nezávislosti, neziskovou činností. Akreditace by měla být organizována tak, aby se zabránilo mnohonásobnému posuzování a akreditaci stejných orgánů posuzujících shodu. V České republice realizuje tuto službu Český institut pro akreditaci, o.p.s.

Notifikace

je oznámení členského státu EU příslušných odborně kvalifikovaných osob, které realizují posuzování shody k jednotlivým směrnicím EU (pro potřeby posuzování shody). Notifikace navazuje na autorizaci právního subjektu. Notifikaci v České republice zabezpečuje Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví u Komise EU k jednotlivým směrnicím EU.

Dozor nad trhem

je dozorová činnost zabývající se prověřováním, zda pro stanovené výrobky uváděné na trh bylo vydáno prohlášení o shodě a zda vlastnosti stanovených výrobků uvedených na trh a náležitosti posouzení shody odpovídají stanoveným podmínkám vydaného prohlášení o shodě. V České republice zabezpečuje uvedenou činnost Česká obchodní inspekce [4].

3 Nová evropská legislativa

Jako výsledek vyhodnocení fungování tzv. Globální koncepce pro certifikaci a zkoušení [5] byly Evropskou komisí navrženy

legislativní změny, které byly završeny v roce 2008 přijetím tzv. nového legislativního rámce postaveného na třech základních předpisech:

- *nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se ruší rozhodnutí č. 3052/95/ES [6],*
- *nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem, týkající se uvádění výrobků na trh, a kterým se ruší nařízení (EHS) č. 339/93 [7],*
- *rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS [8].*

V rámci právních předpisů EU se rozlišují tři základní formy:

Nařízení se podobají zákonům, ale na rozdíl od zákonů vnitrostátních platí ve všech členských zemích EU. Nařízení je právní předpis přímo aplikovatelný v členských státech s tím, že jeho implementace spočívá v adaptaci právních předpisů členských států, tj. v jejich uvedení do souladu s nařízením.

Rozhodnutí stanoví pravidla pro konkrétní oblast a platí pouze pro danou osobu či organizaci, jež je v příslušném rozhodnutí uvedena.

Směrnice stanoví základní pravidla, ale jakým způsobem budou tato pravidla vyjádřena v legislativě jednotlivých zemí (tzv. zavedena do vnitrostátního práva), o tom rozhodují vlády jednotlivých zemí samy.

Jednotlivé výše uvedené předpisy lze charakterizovat následovně:

- *Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008*

Vnitřní trh EU zahrnuje oblast bez vnitřních hranic, v jejímž rámci je zajištěn volný pohyb zboží. Stále však přetrvává mnoho problémů týkajících se správného používání zásady vzájemného uznávání členskými státy. Je proto nezbytné stanovit postupy, kterými se minimalizuje možnost, aby technická pravidla vytvářela protiprávní překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy. Neexistence takových postupů v členských státech způsobuje dodatečné překážky bránící volnému pohybu zboží, jelikož odrazuje podniky od toho, aby své výrobky, uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, prodávaly na území členského státu uplatňujícího svá technická pravidla. Zkušenosti ukázaly, že mnohé podniky, zejména malé a střední, buď upravují své výrobky tak, aby splňovaly technická pravidla dotčeného členského státu, nebo od uvedení svých výrobků na trh tohoto členského státu upustí. Z uvedených důvodů je cílem nařízení č. 764/2008 posílit fungování vnitřního trhu zlepšením volného pohybu zboží.

Uvedené nařízení stanoví pravidla a postupy, které musí dodržovat příslušné orgány členského státu, když přijímají nebo mají v úmyslu přijmout rozhodnutí, které by mohlo brát

nit volnému pohybu výrobku uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

V nařízení je definováno i vzájemné uznávání úrovně způsobilosti akreditovaných subjektů posuzování shody, tzn., že členské státy nesmí odmítnout osvědčení a protokoly o zkouškách vydané subjektem posuzování shody akreditovaným pro příslušnou oblast posuzování shody podle nařízení (ES) č. 765/2008 z důvodu týkajících se způsobilosti tohoto subjektu.

- *Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008*

Vzhledem k tomu, že využívání akreditace jako prostředku posouzení odborné způsobilosti subjektů posuzování shody se osvědčilo, rozhodla se Evropská komise posílit význam akreditace. Tento záměr byl realizován přijetím tzv. nového legislativního rámce pro oblast volného pohybu zboží a uvádění výrobků na vnitřní trh ES. Zásadním předpisem pro oblast akreditace je nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh (dále jen „nařízení ES“).

Cílem tohoto nařízení ES je s využitím stávající evropské akreditační infrastruktury, tzn. národních akreditačních orgánů sdružených v Evropské akreditaci (dále jen EA), zajistit jednotné provádění akreditace jako výsadního prostředku dokládajícího odbornou způsobilost subjektů posuzování shody, a to ve všech zemích Evropské unie. Akreditace je nyní chápána jako činnost ve veřejném zájmu a pod odpovědností státní autority. Pokud akreditaci neprovádějí přímo orgány veřejné správy, mohou členské státy provádění akreditace svěřit i nestátním subjektům, ale jako činnost orgánu veřejné správy.

Smyslem právní úpravy, kterou přináší nařízení ES, je především vytvoření uceleného právního rámce pro akreditaci subjektů posuzování shody, stanovení zásad jejího fungování a organizace na úrovni EU tak, aby bylo zamezeno různým přístupům a odlišným systémům vedoucím k různému stupni přísnosti při výkonu akreditace v jednotlivých členských státech. K tomu by mělo vést ustanovení jednoho vnitrostátního akreditačního orgánu v každém členském státu tak, aby byl zajištěn jednotný přístup k provádění akreditace. Nařízením ES je vyloučena konkurence mezi vnitrostátními akreditačními orgány proto, aby se nevynakládaly zbytečné náklady při více akreditacích v různých členských státech. Na zahraniční akreditační orgán se lze obrátit v podstatě pouze tehdy, pokud v daném členském státě EU akreditační orgán neexistuje nebo není oprávněn poskytovat požadované služby.

Současně by nařízení ES mělo vést k posílení důvěry mezi členskými státy v odbornou způsobilost subjektů posuzování shody a tudíž v protokoly, certifikáty, popř. další nálezy, které tyto akreditované subjekty vydávají, což by mělo přinést zjednodušení v tom, že jedno osvědčení o akreditaci musí postačovat pro celé území EU. Z uvedeného důvodu je v tomto právním předpise kladen důraz na posílení principu vzájemného hodnocení. Od úspěšného absolvování vzájemného hodnocení nařízení ES odvozuje důležité právní důsledky. Členské státy jsou sice povinny kontrolovat své akreditační orgány a v případě potřeby přijímat odpovídající opatření, nicméně při provádění kontroly v maximální míře respektují výsledky vzájemného hodnocení, které se realizuje v rámci evropské akreditační

infrastruktury. Od úspěšného absolvování vzájemného hodnocení je odvozen i předpoklad splnění požadavků, které nařízení ES stanoví pro akreditační orgány, ale i povinnost vnitrostátních orgánů jednotlivých členských států uznávat jako rovnocenné osvědčení o akreditaci vydané akreditačním orgánem, který úspěšně absolvoval vzájemné hodnocení, jakož i nálezy jím akreditovaných subjektů posuzování shody.

Je třeba zdůraznit, že změny se netýkají vlastního výkonu (služby) akreditace, jako posílení jejího významu a úsilí chápat akreditaci jako výsadní prostředek dokládající odbornou způsobilost subjektů posuzování shody. Požadavky na akreditované subjekty se nemění – stanoví je harmonizované normy; nařízení ES se týká zejména požadavků a povinností členských států a akreditačních orgánů.

Při tvorbě nařízení ES se vycházelo z nového přístupu týkajícího se globální koncepce certifikace a zkoušení (přijat v rámci ES v roce 1985). Již tento dokument pracuje s akreditací, kterou považuje za prostředek, jímž lze kvalifikovaným a důvěryhodným způsobem doložit odbornou způsobilost subjektů posuzování shody, to je subjektů, které vytvářejí specifický trh v oblasti zkoušení, kalibrace, certifikace a inspekce.

Akreditace byla koncipována a dále je využívána jako nástroj překonávání technických překážek obchodu a usnadnění volného pohybu zboží a jiných produktů jak v rámci vnitřního trhu EU, tak i z hlediska celosvětového. Pro subjekty posuzování shody, které mají zájem o akreditaci, není získání akreditace zbytečným výdajem nebo bezdůvodnou zátěží, ale nepochybnou konkurenční výhodou nebo splněnou podmínkou v případech, kde je doložení odborné způsobilosti požadováno.

Nařízení ES stanoví rovněž požadavky a povinnosti na vnitrostátní akreditační orgány. Při porovnání požadavků a povinností pro vnitrostátní akreditační orgány uvedených v nařízení ES a v normě ČSN EN ISO/IEC 17011:2005 Posuzování shody – Všeobecné požadavky na akreditační orgány akreditující orgány posuzující shodu [9] dojdeme k následujícím zjištěním.

Požadavky na vnitrostátní akreditační orgány jsou v obou dokumentech v podstatě totožné, liší se pouze v ustanoveních, kdy nařízení ES vyžaduje ověřování, že posuzování shody jsou prováděna přiměřeným způsobem, a to tak, že je zabráněno zbytečnému zatížení podniků a že je zohledněna velikost podniku, odvětví, ve kterém působí, struktura podniku, míra složitosti dané technologie výrobku a hromadná nebo sériová povaha výroby. V případě totožných požadavků, které se týkají organizace vnitrostátního akreditačního orgánu, provozování systému managementu, nezávislosti akreditačního orgánu a jeho pracovníků a způsobilosti jak akreditačního orgánu, tak i jeho pracovníků, jsou tyto požadavky relevantní. Při ověřování přiměřenosti posuzování závislém na různých parametrech je v zájmu akreditačních orgánů, aby nebylo posuzování vedeno neekonomickým způsobem, činnosti orgánů posuzujících shodu nebyly posuzovány duplicitně apod.

V části povinností akreditačního orgánu vyplývá více povinností pro akreditační orgán než požaduje ISO/IEC 17011. Jedná se např. o požadavky na členství v uznaném orgánu (EA): pravidelně se účastnit na vzájemném hodnocení, informovat ostatní vnitrostátní akreditační orgány, pro které provádí akre-

ditaci, o činnostech posuzování shody, a o všech jejích změnách, pravidelně zveřejňovat informace o výsledcích, kterých vnitrostátní akreditační orgán dosáhl ve vzájemném hodnocení, a o vyloučení hospodářské soutěže ve vztahu k jiným akreditačním orgánům (s výjimkou přeshraniční akreditace).

Uvedené požadavky vycházejí ze členství vnitrostátního akreditačního orgánu v EA a daného státu v EU. Zásada fungování jednoho akreditačního orgánu v daný okamžik v dané zemi a pravidlo nekonkurování si akreditačních orgánů v zemích EU se v normě ČSN EN ISO/IEC 17011:2005 nepožaduje. Nepožadují ji ani dokumenty celosvětových organizací zabývajících se akreditací. Problémy mohou nastat v případě, že akreditační orgán se sídlem mimo zemi EU začne nabízet své služby i v zemích EU. Neexistuje žádná možnost, jak mu uvedenou činnost zakázat.

Ve druhé části se nařízení ES zabývá dozorem nad trhem. Nařízení vymezuje rámec pro dozor nad trhem, který by měl doplnit a posílit stávající ustanovení v harmonizovaných právních předpisech EU. Nařízení by se mělo používat pouze tehdy, pokud v rámci stávajících nebo budoucích harmonizačních právních předpisů EU neexistují konkrétní ustanovení se stejným cílem, povahou a účinkem (např. drogy, zdravotnické prostředky, humánní a veterinární léčivé přípravky, motorová vozidla a letectví). Toto nařízení by se nemělo vztahovat na oblasti zahrnuté do takovýchto zvláštních ustanovení.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES, o obecné bezpečnosti výrobků, zavedla pravidla zajišťující bezpečnost spotřebních výrobků. Orgány dozoru nad trhem by měly mít možnost přijmout opatření uvedené ve výše citované směrnici. Aby se však podařilo dosáhnout vyšší úrovně bezpečnosti spotřebních výrobků, musí být posíleny mechanismy dozoru nad trhem stanovené ve směrnici z roku 2001. Důležitým ustanovením je to, aby byl rizikový výrobek stažen z trhu nebo nebyl na trh uveden. Z uvedeného důvodu je nezbytné, aby existoval přístup k systému rychlé výměny informací mezi členskými státy EU. Nebezpečné výrobky, které byly zjištěny na trhu EU dozorovými orgány členských států, jsou předmětem vzájemného oznamování mezi členskými státy. K tomuto účelu byla Evropskou komisí zřízena databáze RAPEX, což je rychlý evropský výstražný informační systém o nebezpečných spotřebitelských výrobcích nepotravinářského charakteru s výjimkou farmaceutických výrobků. Slouží k oznamování přímého i nepřímého rizika ohrožení zdraví nebo bezpečnosti spotřebitelů, kteří by se s nebezpečnými výrobky dostali do styku. Cílem RAPEXu je zajistit rychlou výměnu informací mezi členskými státy EU a komisí o opatřeních, která členské státy přijaly, aby zabránily, omezily nebo podměnily uvádění na trh nebo používání výrobků, jež mohou představovat výše uvedená rizika.

• *Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES*

Výrobky, které jsou uváděny na trh EU, musí být v souladu se všemi příslušnými právními předpisy. Při uvádění výrobků na trh EU jsou hospodářské subjekty podle role, kterou hrají v dodavatelském řetězci, odpovědné za soulad vlastností výrobku s příslušnými právními předpisy. Hospodářské subjekty jsou odpovědné za to, že informace, které o svých výrobcích

poskytují, jsou správné, úplné a v souladu se všemi příslušnými pravidly společenství.

Rozhodnutí č. 768/2008 stanoví společný rámec obecných zásad a referenčních ustanovení pro vypracování právních předpisů EU, které harmonizují podmínky uvádění výrobků na trh. Harmonizační právní předpisy EU by měly vycházet z obecných zásad stanovených v tomto rozhodnutí a příslušných referenčních ustanovení, která jsou uvedena v přílohách tohoto rozhodnutí. Právní předpisy EU se však od těchto obecných zásad a referenčních ustanovení mohou odchýlit, je-li to vhodné vzhledem ke zvláštním rysům daného odvětví, zejména pokud je již tato oblast komplexně právně upravena.

V rozhodnutí jsou uvedeny požadavky na oznámené (notifikované) subjekty. Nejdůležitějšími ustanoveními jsou požadavky týkající se nezávislosti a nestrannosti oznámené osoby a jejích pracovníků, její odborné způsobilosti, pojištění odpovědnosti a podílení se na příslušných normalizačních činnostech a na činnostech koordinační skupiny oznámeného subjektu zřízené podle příslušných harmonizačních právních předpisů.

4 Závěr

Závěrem je možno konstatovat, že v České republice jsou zabezpečovány všechny činnosti, které mají vliv na technickou harmonizaci, volný pohyb výrobků a služeb a konkurenceschopnost českých poskytovatelů výrobků a služeb na jednotném trhu.

Zásadním dokumentem z nového legislativního rámce EU je dokument nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, který řeší problematiku systémového zabezpečení oblasti akreditace. Jak již bylo uvedeno, změny se netýkají vlastního výkonu (služby) akreditace. Požadavky na akreditované subjekty se nemění, ty jsou stanoveny harmonizovanými normami využívanými pro akreditaci. Uvedené nařízení ES a jeho požadavky se týkají požadavků a povinností členských států a akreditačních orgánů.

Implementací nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 do českého právního řádu do zákona č. 22/1997 Sb. ve znění zákona č. 490/2009 Sb. [10] se proces akreditace realizuje s využitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

Literatura

- [1] Usnesení Rady z roku 1985 o novém přístupu k technické harmonizaci a normalizaci (OJ 85/C136/01).
- [2] Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů – Praha, 1990.
- [3] Usnesení vlády České republiky č. 1250 k Návrhu koncepce rozvoje národního metrologického systému České republiky – Praha, 2004.
- [4] Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů – Praha, 1986.
- [5] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 89/209/EEC Globální koncepce certifikace a zkoušení – Úřední věstník Evropské unie, 1989.

- [6] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se ruší rozhodnutí č. 3052/95/ES – Úřední věstník Evropské unie, 2008.
- [7] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se ruší nařízení (EHS) č. 339/93 - Úřední věstník Evropské unie, 2008.
- [8] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro uvádění výrobků na trh a o zrušení rozhodnutí Rady 93/465/EHS - Úřední věstník Evropské unie, 2008.
- [9] ČSN EN ISO/IEC 17011:2005 Posuzování shody – Všeobecné požadavky na akreditační orgány akreditující orgány posuzující shodu – ČNI, březen 2005.
- [10] Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů – Praha, 1997.

50. ročník sympozia HORNICKÁ PŘÍBRAM VE VĚDĚ A TECHNICE

10. - 14. října 2011

Vědecká rada sympozia odsouhlasila pro letošní ročník následující sekce:

- **G** – Mezinárodní sekce GEOETIKA
- **M** – Mezinárodní sekce MATEMATICKÁ GEOLOGIE
- **T** – EVROPSKÉ HORNICTVÍ A HUTNICTVÍ - tradice a památky
- **H** – TECHNIKA A TECHNOLOGICKÉ POSTUPY V HORNICTVÍ
- **Z** – ZAHLAZOVÁNÍ NÁSLEDKŮ HORNICKÉ ČINNOSTI V ČR
- **L** – LEGISLATIVA
- **V** – VĚDA , ROZVOJ A VÝZKUM V HORNICTVÍ

V případě, že se chcete zúčastnit sympozia jako autoři a chtěli byste přednést přednášku/příspěvek na některé z výše uvedených témat, zašlete ji co nejdříve (včetně uvedení jména autora, kontaktu, názvu přednášky/příspěvku a krátké anotace) na adresu: marcinikova@diamo.cz.

Doprovodná akce sympozia:

17. září 2011 - **48. mezinárodní setkání přátel nerostů, kamenů, šperků a fosílií**
(akce se bude konat v Domě kultury v Příbrami od 9 do 14 hodin)

U příležitosti tohoto jubilejního 50. ročníku bychom chtěli nabídnout firmám možnost spolupráce partnerství při jeho přípravě. O této možnosti je možné se domluvit na níže uvedených kontaktech.

Zdena Marcínková,
tel.: 318 621 461, 739 653 313

www.hpvt.cz